

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA
SEGONA ÈPOKA

14 de febrer 2025

Número 332

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

CRIDATS A FILES LA LLEVA DELS CINQUANTA (ELS QUE QUEDEN)

Tornen les centrals nuclears a Europa

De la humanitat avança tot menys l'home. De la terra plana a la esfèrica, del carro a l'automòbil, de les sangries a les intervencions per làser, de l'espasa al coet. L'home, com a conglomerat segueix igual de ruc, tornant una i altra vegada a ensopegar en la mateixa pedra.

Després de molts anys i molts accidents catastròfics, va quedar demostrat el perill nuclear. La població informada o simplement temorosa va sortir al carrer a protestar. Va ser envestida per la policia i castigada per les autoritats però al final el poder va acceptar els riscos d'una energia potser fàcil i barata però alhora enormement temerària per l'equilibri mundial. Es van aturar les construccions nuclears i va semblar que el món per una vegada era capaç d'evitar el desastre.

Error. Han passat vint anys des que va començar a parlar-se de la moratòria nuclear. Massa temps sembla, pel que és la memòria humana. De cop, com en una primavera inesperada, els estats europeus tornen a parlar de les centrals nuclears. Això sí, més petites, perquè si peten deixin erma menys terra, infectin a menys habitants i no calgui reconstruir unes instal·lacions tan costoses.

El retorn a l'energia nuclear no té cap mena de justificació més enllà de l'econòmica. Senzillament és més barata que la transformació del món en una entitat autosuficient. De la mateixa manera que el cotxe elèctric resulta més ecològic que el de gasolina però necessita una nova indústria que l'empari, les energies alternatives afavoreixen l'equilibri del benestar social, però a les borses no els surt a compte. I si Europa torna a les centrals nuclears, imagineu el que pot fer l'Amèrica de Trump?

Cal doncs tornar als orígens de la protesta, cal anar casa per casa, geriàtric per geriàtric buscant als joves hippies dels seixanta que s'enfrontaven amb la seva melena i la seva guitarra a les forces d'ordre (aquestes segueixen igual de bèsties que aleshores) i demanaven un món ple de flors i sorra de platja. Per desgràcia en queden pocs d'aquests. Els anys i la mala vida que duïen (molts s'allitaven de manera salvatge) els han fet traspasar a un oblit sense contaminació. Ara la revolta serà més difícil perquè no hi ha tanta oposició per tots els conflictes del món. I ben pensat potser tampoc cal protestar gaire. A veure si un parell de noves centrals exploten d'una vegada i anem tots a fer gàrgares. Si és possible amb els responsables polítics per davant.